

РЕШЕНИЕ

№ 27935

гр. София, 20.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9724** по описа за **2024** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. П. М., чрез адв. Г. М. срещу Решение № 3640 от 08.08.2024 г., постановено по НАХД № 6263 по описа за 2024 г. на СРС, 121 състав, с което е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система Серия К № 6022789/29.05.2022 г. на СДВР, с който на касатора, на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал. 1 т. 3 ЗДвП., е наложена глоба в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

В касационната жалба се излага становище, че постановеното съдебно решение е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Претендира отмяна на постановеното решение и отмяна на издадения електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се представлява от адв. М., който изразява становище за незаконосъобразност на постановеното решение на СРС, моли съда да отмени същото и постанови решение, с което отмени и електрония фиш, претендира разноски и за двете съдебни инстанции. Представя писмена защита.

Ответникът не се представлява. Постъпили са писмени бележки, с които оспорва касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., дава заключение за нейната неоснователност.

Административен съд София – град, I-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Софийски районен съд, въз основа на приложените писмени доказателства е установил от фактическа страна, че на 29.05.2022 г. в 17:11 часа в [населено място], л.а. „М. Е.“ с рег. [рег.номер на МПС] , се движил по [улица]до № 28, с посока на движение от [улица]към [улица]със 71 км/ч. Скоростта, с която се движел автомобилът, била засечена с автоматизирано техническо средство С. М2 № М.. За така констатираното нарушение бил издаден електронен фиш серия К №6022789 по образец, утвърден от министъра на вътрешните работи.

Гореописаната фактическа обстановка се установява след анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства за тяхното установяване: електронен фиш; разпечатки от кадър на средство за контрол на скоростта; справка за собственост на МПС; заповед за утвърждаване на образец за електронен фиш; удостоверение за одобрен тип; протокол за използване и снимка; протокол за техническа проверка; форма на отчет; картон на водач; справка за датата на генериране; справка от О.-С..

Въззивния съд е събрал и анализирал надлежни доказателства за преминал технически преглед и за използването на техническото средство, като в схемата от О.-С. е налице изрично отразяване на приложимо специално ограничение на скоростта в конкретния пътен участък (кореспондиращо и със снимковия материал към протокол за използване). Установено е, че на кадъра от техническото средство се констатира процесното превозно средство с видими регистрационни табели, което обстоятелство не позволява да бъдат обосновани съмнения, касателно субекта на отговорност.

Що се отнася до оплакването, че от снимките не може да се установи лицето, което управлява МПС, съдът намира същото за ирелевантно за законосъобразността на електронния фиш, тъй като същият е издаден съгласно чл.188, ал.1 от ЗДвП. на собственика на превозното средство и като такъв, ако последният твърди, че същото е било управлявано от друго лице, то е могъл съобразно разпоредбата на чл.189, ал.5 от ЗДвП. да подаде декларация с данни за лицето, извършило нарушението, въпреки връчването на електронния фиш повече от година по-късно. Доказателства в тази насока не са представени, поради което правилно СРС е приел, че правилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя. В тази връзка следва да се посочи, че в издадения електронен фиш е посочено недвусмислено лицето, което е прилечено към административнонаказателна отговорност – В. П. М., собственика на МПС, с което е извършено нарушението, поради което не е налице твърдяната от касатора незаконсъобразност на ЕФ.

Решавачият състав на РС е формирал изводите си въз основа на изцяло изяснената от

него фактическа обстановка, след като е обсъдил всички обстоятелства по делото, установяващи се от събраните писмени доказателства, както и наведените от страните доводи и възражения. При постановяване на обжалваното решение правилно е приложен материалния закон. СРС не е нарушил процесуалните правила относно събирането на допустимите и относими към спора доказателства, и е събрал по делото такива, установяващи наведените като спорни в производството пред него факти.

По делото фигурира снимков материал, на който номера на МПС е ясно различим, поради което съдът правилно приема за доказано по несъмнен начин, че именно това е МПС, собственик на което е касаторът. В тази насока е и справка, приложена по делото пред СРС.

Законодателят не е предвидил електронният фиш да има реквизитите на наказателно постановление по чл. 57 от ЗАНН, а реквизитите му са уредени в специалния закон - разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и видно от електронния фиш същият съдържа всички изискуеми от закон реквизити.

При установяване на нарушението от съответното техническо средство, електронният фиш се издава в отсъствието и на нарушителя и на контролен орган, при констатирано автоматизирано (в отсъствие на контролен орган) нарушение. Самият фиш представлява типизиран документ (електронно изявление за знание, което има удостоверителен характер), възпроизвеждащ установени неприсъствено факти (без възприемането им от човешки сетивен орган, а чрез технически способ от годно за това средство), като в случаите на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. акт за установяване на нарушение не се издава и тази фаза на производството не съществува. Установяването на обективните признаци на нарушението се извършва автоматизирано, като се удостоверява чрез съответното доказателствено средство - снимков материал, което има доказателствена стойност по арг. от чл. 189, ал. 15 от ЗДвП.

Правилни са мотивите на съда, по отношение на определената санкция и нейният размер, като безспорно от данните по делото се установява, че това нарушение се явява повторно по отношение на касатора по смисъла на т. 33 от §6 на ДР на ЗДвП. Законосъобразни са изводите на СРС, че случая не е маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН, с оглед на това, че извършеното от касатора нарушение не представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи от този вид, още повече, че се касае за повторност на нарушението и явна недисциплинираност на водача. Това води и до неоснователност на посочените в тази връзка възражения в касационната жалба.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, които да обуславят различна преценка на събраните по делото доказателства.

СРС е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя и към които препраща на основание чл. 221, ал. 2, изр. 2 АПК.

При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, СРС е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3640 от 08.08.2024 г., постановено по НАХД № 6263 по описа за 2024 г. на СРС, 121 състав.

ОСЪЖДА В. П. М., с ЕГН: [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сумата 80 (осемдесет) лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.